

Ki gondolta volna?

A miénk a legjobb ajvár Szerbiában!

– *A velebiti selejtezőn győztes Frau Gabriela csapata nyerte meg az országos döntőt* –

Soko Banja volt a házigazdája az idei Ajvár-bajvívó szerbiai döntőjének, ahol az előzetes versenyek 30 győztes csapata versengett a Szerbia legjobb ajvára címért.

Községünkben Velebiten szervezték meg a helyi versenyt, ahonnan a Frau Gabriela nevű magyarkanizsai, többségében velebiti származású tagokból álló csapat harcolta ki az országos döntőn való részvétel jogát. A **Biserka Čobanov**, **Milka Lončar**, **Bagi Gizella** és **Mira Toljaga** összetételű észak-bácskai csapat, a dél-szerbiai csapatok legnagyobb meglepetésére az országos megmérettetésen is a legjobbnak bizonyult.

A díjak átadása előtt az Izadi mi na teglu verseny népszerűsítéséért és a rajta való rendszeres és tömeges részvételéért Magyarkanizsa önkormányzata és Velebit helyi közössége egy plakettet kapott a versenysorozat szervezőitől, és a Frau Gabriela csapata sem akármilyen ajándékokban részesült, mondták el hazatértük után a csapattagok, akik közül csak Bagi Gizella hiányzott a sajtótájékoztatóról.

– Amikor a rendkívül szép, rengeteg látogatót vonzó verseny végén sor került az eredményhirdetésre és beolvasták a harmadik, majd a második helyezett csapat nevét, pakolni kezdtünk. Aztán jött a derült égből a villámcsapás, hiszen a mi nevünket hallottuk az első helyezett kihirdetésekor. Szinte megbénultunk, fel sem fogtuk, hogy igaz lehet. Pedig az volt. Alig tudtunk elvándorolni a színpadig, úgy toltuk fel egymást a lépcsőn, hogy átvegyük az elismerést és a díjakat. Hihetetlen élmény volt, hisz az ottaniak arcán is láttuk a megrökönyödött reakciót: hogyan lehet az, hogy Szerbia szívéből ezek az észak-bácskaiak viszik el a babérokat? Márpedig elhoztuk, mert a zsűri a mi ajvárunkat találta legfinomabbnak. Pedig a verseny alatt igencsak szorított bennünket az idő, mert rengetegen látogatták meg a standunkat, jöttek a tévések, újságírók is, kíváncsiak voltak ránk, a magunkkal vitt turisztikai propagandaanyagokra, mert hát ott sem rejtettük véka alá, hogy nekünk is van gyógyfürdőnk, nem csak Soko Banjának. Miattuk aztán majdhogynem kapkodnunk kellett, hogy időben elkészüljön az ajvárunk, de sikerült behozni a lemaradást.

Biserka Čobanov, a csapat kapitánya elmondta, hogy ajvárunkat pontosan úgy készítették, ahogyan otthon is szokták, semmi turpisság, semmi különlegesség nincs a készítésében, nem használnak hozzá semmi különös fűszert vagy bármi mást, ami különlegesebbé tenné a hagyományosostól. Ők maguk is szüleiktől tanulták az ajvárfőzést, és azóta is ugyanúgy készítik. Voltak ott az országoson különlegesnek is nevezhető ajvárok, a nišieké például majdnem fehér volt, pedig ugyanolyan piros paprikából készítették, mint a többiek. Milka Lončar ehhez még annyit tett hozzá, hogy országos verseny ide, országos verseny oda, a Velebiten használt paprika, jobb volt, mint amit Soko Banján kaptak. A csapat jutalma egy sparhelt lett, ezen felül kaptak 25 ezer dinárt és annyi Bakina tajna nevű ajvart, ahány kilós volt a versenyen a csapatvezető Biserka. A legszebb ajándék azért talán mégis az, hogy az Izadi mi na teglu versenysorozat négy éve alatt először történik meg, hogy az országos bajnok nevével, tehát Frau Gabriela felirattal ellátott ajvart hoz majd forgalomba a Bakina Tajna.

Bödő Sándor